

آنچه در LEDها می‌گذرد

مهری توانگر
معلم شیمی زرین شهر، اصفهان

چکیده

دیودهای نشر کننده نور از نیم رساناهای نوع p و n تشکیل می‌شوند که در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند. در نیم رساناها وجود شکاف‌های نواری کوچک میان نوار ظرفیت و نوار رسانش، سبب می‌شود با صرف مقدار انرژی متوسط، الکترون‌ها در ماده جریان یابند. هنگامی که الکترون‌ها از نوار ظرفیت به نوار رسانش راه می‌یابند، LED به نشر نور می‌پردازد. رنگ نور نشر شده به اندازه شکاف نواری موجود در نیم رساناها بستگی دارد.

کلیدواژه‌ها: نوار ظرفیت، نوار ترکیبی، نیم رسانا

مقدمه

دیودهای نشر کننده نور، LEDها، در بسیاری از وسایل - که روزانه از آنها استفاده می‌کنیم - به چشم می‌خورند. از جمله نمونه‌های رایج LEDها می‌توان به نمایشگر دیجیتال ساعت زنگ‌دار، چراغ کوچک نشانگر روشن بودن اتو، رایانه یا ماشین تراش برقی و پیمایشگر موجود در شمارشگرهایی که در مغازه خواروبار فروشی وجود دارد، اشاره کرد. با وجود چنین کاربردهای معمولی، جای شگفتی است که از اختراع این چراغ‌ها، زمان چندان طولانی‌ای نمی‌گذرد.

در سال ۱۹۶۲، نیک هولونیاک - که برای شرکت جنرال الکتریک کار می‌کرد - متوجه شد ترکیب‌های شیمیایی دیودهای اولیه را می‌توان به گونه‌ای تغییر داد تا در نمایشگرهای دیجیتال، یک چراغ آن‌ها را همراهی کند. LEDها با سازوکاری کاملاً متفاوت از منابع

شکل ۱

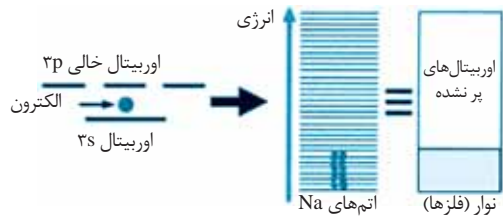
نمایی از اجزای اصلی یک LED معمولی. عدسی‌های نرم کپسولی بیشترین فضا را اشغال می‌کنند در حالی که ابعاد تراشه دیود تنها در حدود 2×0.25 است.

نوری دیگر از جمله لامپ یا خورشید عمل می‌کنند. همچنین نوری تنها با یک رنگ خاص تولید می‌کنند بی‌آنکه تولید گرمای بالایی داشته باشند. این در حالی است که نور سفید تولید شده از چراغ یا خورشید، ترکیبی از رنگ‌های متفاوت است و گرمای زیادی همراه آن ایجاد می‌شود. کارایی زیاد LEDها در تولید نوری با یک رنگ خاص نسبت به منابع نوری دیگر، دانشمندان را به ارائه طرح‌های متنوع برانگیخته است که سبب گسترش استفاده از LEDها در مواد مختلف می‌شود. برای نمونه، چراغ‌های جدید کنترل رفت‌وآمد از نوع LED هستند. در ایالات متحده برآورد شده است که با استفاده از این منابع به جای چراغ‌های ترافیکی، $2/5$ میلیارد کیلووات ساعت انرژی در سال صرفه‌جویی می‌شود. LEDها، نیم رساناهایی هستند که انرژی برق را - با تکیه بر ماهیت اتصالی که در نیم رساناها وجود دارد - به‌طور مستقیم به نور تبدیل می‌کنند. نوع اتصال با رسانایی ماده در ارتباط است. فلزها، نافلزها و شبه فلزها از خواص اتصالی متفاوتی برخوردارند که موجب تفاوت رسانایی در آنها می‌شود. برای درک این ویژگی‌ها در LED، نخست به اتصال مواد گوناگون می‌پردازیم.

رسانایی در عنصرها

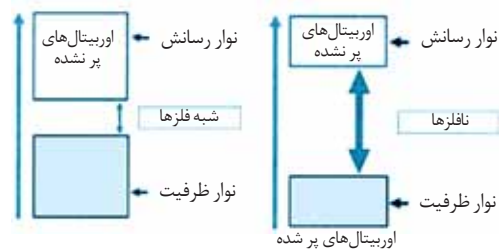
اگر الکترون‌ها در ماده بتوانند به اوربیتال‌های پرنشده نوار رسانش راه یابند، سیال می‌شوند. برای اندازه‌گیری رسانایی الکتریکی فلزها، یک اتم Na را در نظر می‌گیریم که یک الکترون ظرفیتی در اوربیتال ۳s دارد. اوربیتال s نیم‌پر است و سه اوربیتال خالی ۳p نیز در این اتم وجود دارد. این اوربیتال‌های ظرفیتی با اوربیتال‌های دیگر سدیم که در ماده وجود دارند نوار ترکیبی را تشکیل می‌دهند. با این حال تعداد الکترون‌های نوار ظرفیت بسیار کمتر از تعداد نوار ظرفیت است. بخش‌های پر و خالی نوار پیوسته‌اند و هیچ شکاف نواری - مانند آنچه در کربن و نافلزهای دیگر موجود است - دیده نمی‌شود. پس الکترون‌ها با کسب انرژی بسیار کمی می‌توانند از اوربیتال‌های پر شده نوار به سمت اوربیتال‌های پر نشده بروند و در سرتاسر جسم فلزی حرکت

کنند. بنابراین فلزها رسانای برق اند زیرا تقریباً پر شده اوربیتال‌ها به الکترون‌ها اجازه حرکت در ماده را می‌دهد. در نافلز نیز دو نوار مشخص وجود دارد. نوار کم‌انرژی همان نوار ظرفیت است که همه الکترون‌های ظرفیتی را در بردارد در حالی که نوار پرانرژی‌تر

شکل ۲ تشکیل نوار پیوسته اوربیتال‌ها در نتیجه ترکیب شدن اوربیتال‌های اتمی در فلزها

یا نوار رسانش، حاوی هیچ الکترونی نیست، شکل ۳. الکترون‌های نوار پر شده یا ظرفیت نمی‌توانند به دیگر اوربیتال‌های هم‌میزان نوار بروند، زیرا قبلاً همه اوربیتال‌ها پر شده‌اند. در نوار رسانش هم الکترونی وجود ندارد

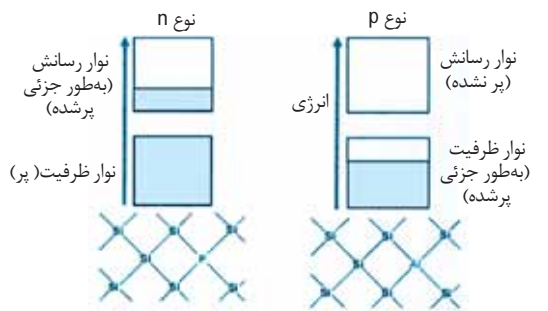
شکل ۳ تشکیل دو نوار اوربیتال در نتیجه ترکیب اوربیتال‌های اتمی در نافلزها، در حالی که با شکاف بزرگی از هم جدا شده‌اند.

پس هیچ حرکتی در آن دیده نمی‌شود. چنان‌که اشاره شد میان این دو نوار، شکاف وجود دارد. در این حال به مقدار زیادی انرژی جهت انتقال یک الکترون از نوار پر شده کم‌انرژی (نوار ظرفیت)، به نوار پرانرژی‌تر (رسانش) نیاز است. از این رو، بدون وجود انرژی، هیچ حامل باردار و سیالی وجود ندارد و در نتیجه، جسم نافلزی نارسانای برق است. برخی عنصرها مانند سیلیسیم، دارای خواص میانه‌ای از فلزها و نافلزها هستند و شبه فلز خوانده می‌شوند. شکاف نوار در شبه‌فلزها چنان کوچک است که حرکت الکترون با انرژی متوسطی می‌تواند از نوار کم‌انرژی‌تر انجام شود. پس نوار کم‌انرژی‌تر کاملاً پر نیست و نوار پرانرژی‌تر هم دیگر کاملاً خالی نیست یعنی هر دو نوار، نیم پر هستند. در نوار ظرفیت الکترون‌ها بین اوربیتال‌ها حرکت می‌کنند در حالی برخی از اوربیتال‌های این نوار خالی‌اند. پس شبه فلزها می‌توانند با دریافت انرژی ورودی متوسط، رسانای برق باشند، شکل ۴.

چگونگی نشر نور از LED

برای تولید نور، LED مجهز به دو نیم رسانا شده است. ترکیب این دو نوع نیم‌رسانا به اتصال p-n یا دیود شناخته می‌شود. هنگامی که اتصال p-n در مدار که دارای یک منبع بیرونی - برای نمونه، یک باتری ۹ ولتی - است برقرار شود، الکترون‌هایی که از منبع به سمت دیود جریان

می‌یابند، ترتیب الکترون‌های دیود را تغییر می‌دهند. بنا به شکل ۵، نیم‌رسانای نوع p دارای فضای بیشتر در نوار ظرفیت است و هیچ الکترونی در نوار رسانش ندارد. از سوی دیگر نیم‌رسانای نوع n دارای نوار ظرفیت کامل (پر) است و الکترون‌های بیشتری در نوار رسانش خود دارد، شکل ۶. اگر این مدار به گونه‌ای طراحی شود که الکترون‌ها از اتصال p-n منبع به سمت نیم‌رسانای n بروند، الکترون‌ها نوار رسانش را اشغال می‌کنند زیرا هیچ فضایی در نوار ظرفیت نیم‌رسانای n وجود ندارد. همچنان که الکترون‌ها به نوار رسانش راه می‌یابند، به نیم رسانای p در اتصال p-n رانده می‌شوند زیرا این نیم‌رسانا از فضای بیشتری برای جای دادن الکترون‌ها برخوردار است. الکترون‌ها وارد نوار رسانش سمت p - که خالی است - می‌شوند، چون قبلاً نوار پر انرژی‌تر، سمت n را پر کرده‌اند. با این حال، اگر فضای کافی در نوار ظرفیت وجود داشته باشد این الکترون‌ها از نوار پرانرژی سمت p به سوی نوار کم‌انرژی‌تر می‌روند. چنین الکترون‌هایی به حالت پایدار تر

شکل ۶ نمای از ساختار شبکه بلوری کی نیم‌رسانای نوع n؛ بلور سیلیسیم حاوی فسفر

شکل ۵ نمای از ساختار شبکه بلوری یک نیم‌رسانای نوع p؛ بلور سیلیسیم حاوی آلومینیم

می‌رسند. هنگامی که الکترون‌ها از شکاف نوار می‌گذرند، انرژی متناسب با اندازه شکاف، به شکل نور آزاد می‌شود.

رنگ نور نشر شده نیز به اندازه شکاف بستگی دارد. LEDهایی که نور سرخ‌رنگ نشر می‌کنند در بسیاری از ساعت‌های دیجیتال رنگ‌دار به کار می‌روند. از LEDهایی که به جای نور مرئی، نور فرورسرخ منتشر می‌کنند در کنترل تلویزیون‌ها استفاده می‌شود.

انواع دیودهای نشرکننده

گذشته از LEDهایی که در آن‌ها از مواد معدنی در ساختار نیم‌رساناها استفاده می‌شود، نسل جدیدی از دیودهای نشرکننده در سال ۱۹۹۰ کشف شد که به پلیمرهای نشری نور، LEP، معروف شدند. LEP حاوی مواد نیم‌رسانا از جنس آلی و برپایه کربنی هستند و نسبت به LEDها کاربردهای متفاوت‌تری دارند که از اعطاف‌پذیر بودن پلیمرها نتیجه می‌شود. فناوری و کاربردهای LEP همچنان در حال پیشرفت است.

* منابع

1. Bierman, A.; Narendran, N.; Bullough, J. "LEDs: From Indicators to Illumination?" "Lighting Futures, vol.3, No.4, Rensselaer Polytechnic Institute, 1998. URL: www.Irc.rpi.edu/programs/futures/index.asp
2. www.Irc.rpi.edu/programs/futures/index.asp
3. edis. iFas. uFl.edu/Bodg-EH334.
4. www.si.edu/lemelson/Quartz/inventors/holonyak.html.